

31992L0006

2.3.1992.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 57/27

DIREKTIVA VIJEĆA 92/6/EEZ**od 10. veljače 1992.****o ugradnji i uporabi uređaja za ograničenje brzine za određene kategorije motornih vozila u Zajednici**

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 75.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da je jedan od ciljeva zajedničke prometne politike utvrditi pravila koja se primjenjuju na međunarodni promet unutar Zajednice i olakšati promet vozila;

budući da porast cestovnog prometa i povećanje opasnosti i smetnji koje proizlaze iz toga predstavljaju ozbiljan problem za cestovnu sigurnost i za okoliš svim državama članicama;

budući da raspoloživa snaga motora teških teretnih vozila i autobusa koja je potrebna za vožnju po uzbrdlicama omogućuje da ih se na ravnim cestama vozi prekomjernom brzinom koja nije u skladu sa specifikacijama ostalih sastavnih dijelova vozila kao što su kočnice i gume; budući da su iz tog razloga i radi zaštite okoliša u određenim državama članicama uvedeni obavezni uređaji za ograničenje brzine za određene kategorije motornih vozila;

budući da će se povoljni učinci uređaja za ograničenje brzine s obzirom na zaštitu okoliša i potrošnju energije, trošenje i habanje motora i guma i cestovnu sigurnost povećati ako su takvi uređaji u općoj uporabi;

budući da uporaba uređaja za ograničenje brzine ne služi svojoj svrsi osim ako se uređaji ne odlikuju najvećim stupnjem tehničkog savršenstva, to daje odgovarajuće jamstvo da prijevara nije moguća;

budući da se kao prvi korak zahtjevi trebaju uvesti samo u slučaju kategorija najtežih motornih vozila kojima se najviše obavlja međunarodni prijevoz i nakon čega bi se, ovisno o tehničkim mogućnostima i iskustvima u državama članicama, mogli proširiti na kategorije koje uključuju lakša motorna vozila;

budući da u određenim državama članicama vozila koja su namijenjena isključivo za prijevoz opasne robe moraju biti

opremljena uređajima za ograničenje brzine koja su postavljena na najveću brzinu nižu od one koja se navodi u ovoj Direktivi; budući da u ovom određenom slučaju dotičnim državama članicama treba dozvoliti da zadrže takve propise za vozila registrirana unutar njihovog državnog područja jer oni povećavaju cestovnu sigurnost i civilnu zaštitu javnosti, u skladu s ciljevima ove Direktive;

budući da bi ugradnja uređaja za ograničenje brzine u vozila kategorija M3 i N3 obuhvaćena ovom Direktivom, koja su registrirana prije nego što je Direktiva stupila na snagu i namijenjena isključivo djelatnostima nacionalnog prijevoza mogla za posljedicu imati previsoke troškove u određenim državama članicama; budući da stoga treba omogućiti tim državama članicama da odgode primjenu članaka 2. i 3. ove Direktive na dotična vozila;

budući da ova Direktiva ne utječe na nadležnost država članica glede odredbi o ograničenju brzine u prometu,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Za potrebe ove Direktive, „motorno vozilo“ znači svako vozilo pogonjeno motorom koje spada u jednu od dolje navedenih kategorija, namijenjeno uporabi na cesti, koje ima najmanje četiri kotača i najveću konstrukcijsku brzinu veću od 25 km/h:

— vozila kategorije M3 najveće dopuštene mase od 10 metričkih tona,

— vozila kategorije N3,

pri čemu se za kategorije M3 i N3 podrazumijeva da su definirane u Prilogu I. Direktivi 70/156/EEZ ⁽⁴⁾.

Članak 2.

Države članice poduzimaju potrebne korake kako bi osigurale da se motorna vozila kategorije M3 iz članka 1. na cesti koriste

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 70/156/EEZ od 6. veljače 1970. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na homologaciju tipa motornih vozila i njihovih prikolica (SL L 42, 23.2.1970., str. 1.) Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 87/403/EEZ (SL L 220, 8.8.1987., str. 44.).

⁽²⁾ SL C 225, 30.8.1991., str. 11.

⁽³⁾ SL C 13, 20.1.1992.

⁽⁴⁾ SL C 40, 17.2.1992.

samo ako imaju ugrađene uređaje za ograničenje brzine s najvećom dopuštenom brzinom podešenom na 100 km/h.

Članak 3.

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se motorna vozila kategorije N3 na cesti upotrebljavaju samo ako su opremljena uređajem podešenim tako da njihova brzina ne može biti veća od 90 km/h; imajući na umu tehničku toleranciju koja je dopuštena, prema sadašnjem stanju tehnologije, između podesive vrijednosti i stvarne brzine prometa, najveća se brzina na ovom uređaju postavlja na 85 km/h.

2. Države članice se ovlašćuju postaviti najveću brzinu na uređaju na manje od 85 km/h u vozilima koja se koriste isključivo za prijevoz opasnih tvari i koja su registrirana na njihovom državnom području.

Članak 4.

1. Članci 2. i 3. primjenjuju se na vozila registrirana od 1. siječnja 1994.

2. Članci 2. i 3. također se primjenjuju najkasnije od 1. siječnja 1995. na vozila registrirana između 1. siječnja 1988. i 1. siječnja 1994.

Međutim, kada se ova vozila koriste isključivo za djelatnosti nacionalnog prijevoza, članci 2. i 3. mogu se primjenjivati najkasnije od 1. siječnja 1996.

Članak 5.

1. Dok se odredbe Zajednice o ovim pitanjima ne primijene, uređaji za ograničenje brzine iz članka 2. i 3. moraju zadovoljiti tehničke zahtjeve koje su utvrdila nadležna državna tijela.

2. Servisi ili tijela koje su odobrile države članice ugrađuju uređaje za ograničenje brzine.

Članak 6.

Zahtjevi članka 2. i 3. ne primjenjuju se na motorna vozila koja koriste oružane snage, civilna obrana, vatrogasna i druge hitne službe i snage odgovorne za održavanje javnog reda.

Isto se primjenjuje na motorna vozila koja:

- zbog svoje konstrukcije ne mogu voziti brže od ograničenja navedenih u člancima 2. i 3.,
- se koriste za znanstvena ispitivanja na cestama,
- se koriste samo za javne službe u gradskim područjima.

Članak 7.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 1. listopada 1993. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

Kada države članice donesu ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 8.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 10. veljače 1992.

Za Vijeće

Predsjednik

Jorge BRAGA DE MACEDO